

Bài Học 3

* 11 Tháng 4 – 17 Tháng 4

Giê-su Christ Là Ai?

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Nay: Lu-ca 4:16-30; Lu-ca 6:5; Ê-phê-sô 1:3-5; Lu-ca 9:18-27; 2 Phi-e-rơ 1:16-18.

Câu Gốc: “Ngài lại hỏi rằng: Còn về phần các ngươi thì nói ta là ai? Phi-e-rơ thưa rằng: Thầy là Đấng Christ của Đức Chúa Trời” (Lu-ca 9:20).

Nhân vật Giê-su Christ là ai? Đây không phải là một câu hỏi “mẹo.” Nhưng nó là một câu hỏi sâu sắc về lịch sử nhân loại và loài người là ai. Và nghiêm trọng hơn nữa, tương lai của loài người sẽ đi về đâu.

Người ta ngưỡng mộ các việc làm của Đức Chúa Giê-su, tôn trọng những lời Ngài đã phán, ca ngợi lòng nhẫn nại của Ngài, ủng hộ thái độ yêu hòa bình của Ngài, tôn trọng sự giữ vững lập trường của Ngài, và cảm kích lòng vị tha của Ngài, và bàng hoàng với cái chết kinh hoàng của Ngài. Nhiều người đã sẵn sàng để chấp nhận Đức Chúa Giê-su là một thánh nhân, là một người đã cố gắng để sửa đổi những gì xấu xa thành ra tốt lành, mang lại sự công bằng cho mọi người, chữa lành những ai mang tật bệnh, và an ủi những ai đang gặp sự khổ đau.

Phải, Đức Chúa Giê-su xứng đáng được gọi là người thầy tốt nhất, một nhà cải cách, một lãnh tụ tài ba, một bác sĩ tâm lý có khả năng dò thấu lòng người. Ngài là những điều trên và còn nhiều nữa.

Nhưng tất cả những điều kể trên không đủ để trả lời câu hỏi mà chính Đức Chúa Giê-su đã hỏi: “Về phần các ngươi thì nói ta là ai?”

Đó là một câu hỏi cần có câu trả lời. Và tùy theo câu trả lời cho câu hỏi ấy mà tương lai của người trả lời được định đoạt!

Người Ta Nghĩ Gì Về Đức Chúa Giê-su

Khi chúng ta đọc các sách Phúc Âm và toàn bộ Tân Ước, qua các sách này chúng ta thấy tỏ tường rằng Đức Chúa Giê-su đã làm gì và Ngài là ai. (Và dĩ nhiên, những gì Chúa làm cho thấy Ngài là ai.) Có lời chứng rằng Ngài là Đức Chúa Trời, Ngài là Đấng Cứu Chuộc của chúng ta, và duy chỉ mình Ngài, mình Ngài mà thôi mới là con đường đưa chúng ta đến sự sống đời đời. Tất cả các lời chứng này rất nghiêm trọng và chúng ta phải ghi nhớ, bởi vì chúng ảnh hưởng cả vận mạng tương lai của mỗi một cá nhân trên toàn địa cầu.

Hãy Đọc Lu-ca 4:16-30. Điều gì đã làm người ta có thái độ như đã ghi lại? Xin cũng đọc Giăng 3:19.

Những người cùng làng với Đức Chúa Giê-su, lúc đầu, rất vui mừng được thấy Ngài. Họ hãnh diện vì Ngài đã làm nhiều phép lạ diệu kỳ và bây giờ Ngài đang trên đường trở về lại Na-xa-rét là nơi Ngài đã lớn khôn. Họ lấy làm lạ và khâm phục những điều Ngài đã nói và làm. Nhưng khi Đức Chúa Giê-su sửa sai họ, thì họ tức giận và muốn bắt giết Ngài.

Hãy Đọc Lu-ca 7:17-22. Câu hỏi nào của Giăng Báp-tít về Đức Chúa Giê-su? Và tại sao ông đã đặt câu hỏi ấy?

Ngay đến cả Giăng Báp-tít, là người đã dọn đường cho chức vụ của Đức Chúa Giê-su, và đã tuyên xưng Ngài là “Chiên Con của Đức Chúa Trời”, cũng có lòng phân vân. Giăng muốn biết: “Thật Ngài có phải là Đấng phải đến, hay là chúng ta cần chờ đợi một Đấng khác?” Ở đây, chúng ta thấy Đức Chúa Giê-su không trả lời thẳng câu hỏi của Giăng. Thay vào đó, Ngài nhắc đến những điều lạ lùng mà người ta đã thấy, đã chứng kiến: “kẻ đui được sáng, kẻ què được đi, kẻ phung được sạch, kẻ điếc được nghe, kẻ chết được sống lại, Tin Lành đã rao giảng cho kẻ nghèo” (Lu-ca 7:22). Chúng ta có thể thấy là Chúa chẳng cần phải trả lời thẳng câu hỏi của Giăng Báp-tít. Những điều Ngài làm là quá đủ những chứng cứ ông cần có.

Nhưng cũng có thể những điều Đức Chúa Giê-su nói cũng làm lòng ông Giăng càng thêm phân vân. Nếu quả thật Đức Chúa Giê-su có quyền phép làm mọi điều diệu kỳ như vậy thì tại sao tôi phải ngồi rục xương trong tù? Ai trong chúng ta mà đã chẳng từng có câu hỏi ấy: Nếu Đức Chúa Trời là Đấng quyền phép và có thể làm mọi sự, tại sao những điều này lại xảy đến với tôi? Tại sao chỉ có cái chết của Chúa nơi Thập Giá và tất cả các lời hứa của sự hy sinh ấy mới là câu trả lời duy nhất cho chúng ta?

Thứ Hai *13 Tháng 4

Con Đức Chúa Trời

“Con (của) Người” và “Con (của) Đức Chúa Trời” là hai danh xưng được dùng trong các sách Phúc Âm để diễn tả Đức Chúa Giê-su là ai. Tên thứ nhất nói lên rằng Đức Chúa Giê-su là Đức Chúa Trời trong dạng thể loài người. Tên thứ hai chỉ cho thấy Ngài là Ngôi Hai của Ba Ngôi Đức Chúa Trời. Hai danh xưng này làm chúng ta sửng sốt vì sự nhiệm mầu của con người Đức Chúa Giê-su, là Đấng vừa là Người mà cũng vừa là Trời. Thật là một tư tưởng không dễ hiểu. Nhưng cái tư tưởng khó hiểu này không làm mất đi cái chân lý diệu kỳ rằng Đức Chúa Giê-su là Đức Chúa Trời nhập thể và Ngài mang lại niềm hy vọng vĩ đại cho chúng ta.

Hãy Đọc các câu Lu-ca 1:31, 32, 35; và Lu-ca 2:11. Các câu này cho chúng ta biết Đức Chúa Giê-su thật sự là ai?

Trong Lu-ca 1:31, 32, thiên sứ cho thấy sự liên hệ giữa danh xưng “Giê-su” với “Con Trai của Đấng Rất Cao” là Đấng mà qua Ngài “Đức Chúa Trời sẽ ban cho” ngôi của nhà Đa-vít. Đức Chúa Giê-su là Con của Đức Chúa Trời. Ngài cũng là Christ (Đấng Cứu Thế), là Đấng Mê-si (Kẻ Được Chọn), là Đấng sẽ phục hồi ngôi Đa-vít. Ngài không chỉ là một vị vua của thế gian mà là một Vua của thiên đàng, là Đấng sẽ chiến thắng Sa-tan là kẻ muốn tước đoạt chính ngôi của Đức Chúa Trời. Các thiên sứ đã phán chỉ cho các kẻ mục đồng rằng hài nhi Giê-su nằm trong máng cỏ chính là “Đấng Cứu Thế, là Christ là Chúa” (Lu-ca 2:11).

Đồng thời, danh hiệu “Con Đức Chúa Trời” ủng hộ địa vị của Đức Chúa Giê-su trong Ba Ngôi Đức Chúa Trời. Danh hiệu ấy cũng cho thấy mối tương giao mật thiết giữa Đức Chúa Giê-su với Cha Ngài trong thời gian Ngài còn ở trên trần gian.

Nhưng mối liên hệ giữa Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con không giống mối liên hệ mà chúng ta có với Đức Chúa Trời. Mối tương quan của chúng ta có được với Đức Chúa Trời là nhờ nơi công việc của Đấng Cơ Đốc (Christ) vì Ngài vừa là Đấng Tạo Hóa mà cũng là Đấng Cứu Thế. Nhưng mối tương quan Đức Chúa Giê-su có với Cha Ngài là mối tương quan ngang hàng. Là một trong ba của Ba Ngôi Đức Chúa Trời, Đức Chúa Giê-su giữ một sợi dây mật thiết với Đức Chúa Cha.

Khi Đức Chúa Giê-su nói, “Cha của tôi là Đấng ở trên trời,” Ngài nhắc cho các môn đệ biết rằng dầu đang ở trong hình dạng của loài người, Ngài được nối liền với họ. Ngài là Đấng sẽ chia những thử thách và cảm thông với họ khi họ đối diện với sự khổ đau. Nhưng là một phần tử của Ba Ngôi Đức Chúa Trời, Ngài có mối dây nối chặt Ngài với thiên đàng và với ngôi của Đức Chúa Trời Vĩnh Cửu.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Desire of Ages* (Hy Vọng Muôn Đời), trang 442.

Vì Đức Chúa Giê-su là Đức Chúa Trời, điều này có nghĩa gì với chúng ta? Chân lý này có nhiều nghĩa lắm. Tuy nhiên, điều phi thường hơn hết ấy là Đức Chúa Giê-su, là Đức Chúa Trời, lại có thể hạ mình ngang hàng với chúng ta đặng Ngài có thể làm của lễ hy sinh cho chúng ta. Hãy nhớ Ngài không chỉ là một kẻ có vai trò tầm thường. Ngài là Đức Chúa Trời! Chân lý này quả là một niềm hy vọng diệu kỳ cho chúng ta và chân lý này tỏ bày Đức Chúa Trời thật sự là thế nào?

Con Người

Đức Chúa Giê-su không chút nhầm lẫn khi biết rằng Ngài vừa là Con (của) Người và là Con (của) Đức Chúa Trời (Lu-ca 22:67-70). Nhưng Ngài thích tự gọi mình là “Con Người.” Không một ai gọi Ngài bằng danh xưng ấy. Chỉ có hai lần người khác xưng nhận Ngài là Con Người là trong bài diễn thuyết của Ê-tiên trước khi ông bị ném đá (Công vụ 7:56) và trong lời khải thị trong sách Khải huyền 1:13 và 14:14. Các chữ “Con Người” được nhắc đến hơn 80 lần trong các sách Phúc Âm và 25 lần trong sách Lu-ca. Lu-ca dùng danh từ này chứng tỏ ông có một mối quan tâm sâu xa về sự kiện Đức Chúa Giê-su là Đức Chúa Trời nhập thể trong hình thể loài người đặng mang tin mừng về sự cứu rỗi đến cho toàn nhân loại.

“Con Đức Chúa Trời nhập thể là tất cả niềm tin của chúng ta. Đó là sợi móc bằng vàng nối chặt mọi linh hồn với Đấng Cơ Đốc và qua Ngài chúng ta được dính liền với Đức Chúa Trời. Đây là một lẽ thật chúng ta cần học biết. Đấng Christ đã là một con người như hết thảy chúng ta; trở nên con người như chúng ta chứng tỏ sự hết lòng hạ mình của Ngài. Nhưng Ngài cũng là Đức Chúa Trời trong xác thể người phàm.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Selected Messages* (Các Sứ Điệp Chọn Lọc), cuốn 1, trang 244.

Lu-ca dùng chữ “Con Người” cho chúng ta một tư tưởng mới khác về thiên nhiên, sứ mạng, và tương lai của Đức Chúa Giê-su trong thể dạng loài người. Thứ nhất, danh hiệu ấy cho thấy Chúa là một con người (Lu-ca 7:34), và không có những vinh dự và quyền tước của thế gian (Lu-ca 9:58). Thứ hai, Lu-ca dùng danh hiệu ấy để chỉ ra vai trò của Đấng Christ là Đức Chúa Trời. Bởi vì “ ‘Con Người’ cũng là Chúa của ngày Sa-bát” (Lu-ca 6:5). Như thế, Ngài cũng là Đấng Tạo Hóa, và Ngài có quyền tha tội (Lu-ca 5:24).

Thứ ba, Đức Chúa Giê-su đến thế gian để làm trọn những điều đã ủy thác cho Ngài bởi Ba Ngôi Đức Chúa Trời từ thuở ban đầu, trước khi chưa có một điều gì đã được dựng nên (Ê-phê-sô 1:3-5). Bởi vậy Con Người đã đến thế gian để tìm cứu những kẻ lạc mất (Lu-ca 9:56; Lu-ca 19:10). Con Người biết con đường Ngài phải đi, và cái giá mà Ngài phải trả để cứu nhân loại khỏi tội lỗi. Điều này cho thấy sự tham gia của Đức Chúa Trời trong chương trình Cứu Rỗi và sự hy sinh làm người của Đấng Christ trong chương trình ấy.

Và sau hết, sách Lu-ca cũng cho thấy Con Người đã biết trước được sự thương khó của mình, sự phản bội của người đồ đệ, sự ứng nghiệm của lời tiên tri, sự chết và sự phục sinh, và vai trò đại diện của Ngài ở trước mặt Đức Chúa Trời. Đọc Lu-ca 18:31–33; 9:44; 22:22; 24:7; 12:8.

Tóm lại, danh xưng “Con Người” đã được dùng để tỏ bày Đấng Christ là ai và Ngài đã đến thế gian để làm gì và Ngài sẽ làm gì cho chúng ta trong chương trình cứu rỗi.

Đấng Christ Của Đức Chúa Trời

Hãy Đọc Lu-ca 9:18-27. Tại sao Đức Chúa Giê-su lại hỏi các môn đồ một câu hỏi mà Ngài đã biết câu trả lời? Bài học nào Ngài muốn dạy họ ở đây về Ngài và về cuộc đời theo Chúa sẽ như thế nào?

“Còn các người thì nói ta là ai?” (Lu-ca 9:20). Câu hỏi mà Đức Chúa Giê-su hỏi 2,000 năm trước vẫn là câu hỏi cần câu trả lời qua toàn lịch sử. Loài người đã trả lời bằng nhiều câu trả lời: Một vĩ nhân, một tiên tri, một nhà cách mạng, một gương sáng của sự hy sinh quên mình, v. v. . . Họ cho Ngài là một thánh nhân với những cá tính hay ho nhất. Nhưng chỉ có câu trả lời từ miệng Phi-e-rơ là câu trả lời duy nhất nói đúng Đức Chúa Giê-su là ai.

Đức Chúa Giê-su bày tỏ quyền phép Ngài trên thiên nhiên (Lu-ca 8:22-25), trên ma quỷ (câu 26-35), quyền lực Ngài trên bệnh tật (Lu-ca 5:12-15; 8:43-48), và trên sự chết (Lu-ca 8:51-56). Sau phép lạ hóa bánh ra cho 5,000 người ăn, Ngài đã hỏi các môn đồ Ngài câu hỏi để họ hiểu rằng Ngài sẽ đòi hỏi sự hy sinh của họ, và theo Ngài, họ có thể sẽ mất tất cả.

“Sự hiểu biết của chúng ta về Đức Chúa Giê-su phải là sự hiểu biết trực tiếp nơi Ngài. Chúng ta có thể nghe mọi ý kiến hay tư tưởng của người khác về Giê-su. Chúng ta có thể biết về mọi tôn giáo Cơ Đốc mà lòng người có thể nghĩ ra. Chúng ta có thể tường trình hay tóm tắt về Đức Chúa Giê-su bởi các tư tưởng gia vĩ đại mà vẫn không là một Cơ Đốc nhân. Cơ Đốc giáo không chỉ là *biết về* Giê-su mà Cơ Đốc giáo có nghĩa là *biết Giê-su*. Đức Chúa Giê-su Christ đòi hỏi một quyết định cá nhân từ nơi mỗi người chúng ta. Ngài không chỉ hỏi Phi-e-rơ. Ngài hỏi mỗi người chúng ta: ‘Anh/chị nói ta là ai?’ ” – Phỏng trích William Barclay, *The Gospel of Matthew* (2009) bộ 2, trang 161.

Câu trả lời của chúng ta phải như của Phi-e-rơ: Ngài là Đấng Christ của Đức Chúa Trời. Christ có nghĩa là “Đấng Được Xức Dầu”, Đấng Mê-si, là Đấng Cứu Thế để cứu loài người ra khỏi sự kềm kẹp của Sa-tan trong tội lỗi, và là Đấng cho người ta biết về vương quốc của công bằng và yêu thương.

Chúng ta cần biết Đức Chúa Giê-su do nơi chính kinh nghiệm của bản thân mình. Nếu bạn xưng mình biết Chúa – thì bạn đã biết gì về Ngài? Sự hiểu biết về Đức Chúa Giê-su của cá nhân bạn dạy gì cho bạn để bạn biết Ngài thật sự là ai?

Sự Hòa Bình

Hãy Đọc cả ba sách Phúc Âm ghi lại câu chuyện của sự hóa hình (Lu-ca 9:2-36; Ma-thi-ơ 17:1-9; Mác 9:2-8). Cũng đọc lời Phi-e-rơ nói về chuyện này trong 2 Phi-e-rơ 1:16-18 vì ông là người tận mắt chứng kiến sự kiện này. Lu-ca cho biết thêm gì nữa và tại sao điểm này thì quan trọng?

Lu-ca bắt đầu câu chuyện của sự hóa hình là Đức Chúa Giê-su đã mang Phi-e-rơ, Giăng và Gia-cơ lên núi để *cầu nguyện*. Ma-thi-ơ và Mác không nhắc đến điều này. Giờ phút này là những giờ phút nghiêm trọng với Đức Chúa Giê-su. Ngài nhìn về thành Giê-ru-sa-lem và biết trước những sự thương khó sẽ xảy đến với mình, và cả sự chết của mình nữa (câu 31) Cầu nguyện trong những thời điểm ấy rất là quan trọng với Đức Chúa Giê-su vì Ngài muốn biết chắc chắn ý muốn của Đức Chúa Cha. Sự cầu nguyện thống thiết đã chuyển sự vinh quang của thiên đàng đến phủ tràn con người Giê-su: “Đương khi cầu nguyện, diện mạo Ngài khác thường, áo Ngài trở nên sắc trắng chói lòa” (câu 29).

Cuộc gặp gỡ của Đức Chúa Giê-su với Ê-li và Môi-se chấm dứt với tiếng nói từ trời, “này là Con yêu dấu của ta, Người được lựa chọn của ta, hãy nghe Người!” Sự hóa hình đã chúc phước Đức Chúa Giê-su với sự vinh quang của thiên đàng, đoan chắc lại rằng Ngài là Con Đức Chúa Trời, và báo tin rằng sự cứu rỗi phải được đánh đổi bằng mạng sống của Ngài. Bởi vậy thiên đàng nhắc lại một lần nữa rằng hãy vâng lời Ngài, vì không có sự vâng lời và hoàn toàn trung thành với Ngài thì sẽ không được làm môn đồ Ngài.

Bà Ellen G. White giải thích rằng Ê-li và Môi-se đã được Đức Chúa Trời chọn để an ủi lòng thống khổ của Đức Chúa Giê-su trong những giờ phút cuối cùng của Chúa trên trần gian. (*The Desire of Ages, Hy Vọng Muôn Đời, trang 425*). Ngay cả Đức Chúa Giê-su là Đấng đã an ủi biết bao linh hồn, cũng cần được yên ủi. Điều ấy cũng dạy cho chúng ta nhớ rằng cho dầu những bậc lãnh đạo hay mục sư mạnh mẽ nhất cũng có lúc cần có sự an ủi, khuyến khích và giúp đỡ từ kẻ khác. Thật vậy, ngay hôm nay, bạn có biết ai cũng cần nhận được sự an ủi và khuyến khích của bạn?

Thứ Sáu

*17 Tháng 4

Nghiên Cứu Bổ Túc:

“Chúng ta cần phải rất cẩn thận khi nói về Đấng Christ là người và cũng là Đức Chúa Trời. Chẳng hạn, sự giáng sinh của Ngài là một phép lạ của Đức Chúa Trời . . . Đừng bao giờ để cho một tư tưởng dẫu nhỏ nhoi nhất đến trong trí tưởng loài người rằng Đấng Christ có tội hoặc Ngài đã vi phạm một tội lỗi nào. Phải, Ngài đã bị cám dỗ trong mọi hoàn cảnh như bất cứ một con người nào. Nhưng Ngài đã được gọi là ‘thánh khiết’. Đó là một sự mâu nhiệm cho loài người khi chúng ta biết rằng Đấng Christ đã bị cám dỗ trong đủ mọi phương diện như chúng ta, nhưng Ngài hoàn toàn vô tội. Đấng Christ đã là một con người như chúng ta, và mãi mãi sẽ là một điều mâu nhiệm cho ý tưởng của con người.” – Phỏng trích lời bình luận của bà Ellen G. White, *The SDA Bible Commentary*, (Giải Thích Kinh Thánh Cơ Đốc Phục Lâm), bộ 5, trang 1128, 1129.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 **Hãy nghĩ lại các sự kiện đã xảy ra trên núi hóa hình. Các môn đồ Chúa chọn đi theo Ngài đã làm gì trước tiên? Ngủ! Có thể nào chúng ta cũng giống vậy, ngủ quên trước sự kiện vĩ đại nhất trong lịch sử của chương trình cứu rỗi: sự phục lâm của Đức Chúa Giê-su, không?**
- 2 **Hãy đọc lại một vài điều mà Đức Chúa Giê-su đã nói về Ngài. Tại sao cái tư tưởng rằng Giê-su chỉ là một vĩ nhân, một đấng tiên tri tài ba hay là một giáo chủ, là sai lầm? Tại sao chúng ta không thể nào chấp nhận cái ý tưởng rằng Đức Chúa Giê-su chẳng qua chỉ là một người điên tưởng mình là Đấng Mê-si? Tại sao không có một điều giải thích “Giê-su là ai” nào được chấp nhận cả, mà chỉ duy một điều ấy là Ngài là Con Đức Chúa Trời?**